

സർവ്വ വരദാനങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ജന്മസിദ്ധ അധികാരം

ബാപ്ദാദ അച്ഛന്റെയും കുട്ടികളുടെയും മേള കണ്ട് സന്തോഷിക്കുകയാണ്. ദാപരം മുതൽ ഏതെല്ലാം മേളകൾ വിശേഷ രൂപത്തിൽ നടന്നിട്ടുണ്ടോ അതെല്ലാം ഏതെങ്കിലുമേതെങ്കിലും നദിയുടെ തീരത്തായിരുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും ദേവിയുടെയോ ദേവന്റെയോ മുർത്തിക്കു സമക്ഷമായിരുന്നു. ഒരു ശിവരാത്രി മാത്രമാണ് ബാബയുടെ ഓർമ്മയിൽ ആഘോഷിക്കുന്നത്. പക്ഷെ പരിചയമില്ല. ദാപരത്തിലെ മേളകൾ ഭക്തരും ദേവിമാരും ദേവന്മാരുമായിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ ഈ മേള മഹാനദിയുടെയും സാഗരത്തിന്റെയും തീരത്ത് ബാബയും കുട്ടികളുമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഇങ്ങനെയൊരു മേള കല്പത്തിൽ മറ്റൊരിക്കലുമുണ്ടാവില്ല. മധുബനിൽ ഡബിൾ മേളയാണ് കാണുന്നത്. ഒന്ന് ബാബയും ദാദയും അതായത് സാഗരവും മഹാനദിയും തമ്മിലുള്ള മേള കാണുന്നു. അതിനൊപ്പം കുട്ടികളും ബാപ്ദാദയും തമ്മിലുള്ള മേള കാണുന്നു. അപ്പോൾ മേള ആഘോഷിച്ചില്ലേ. ഈ മേള വൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരുവശത്ത് വൃദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുന്നതിനു വേണ്ടി സേവനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ വൃദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുകയും വേണം, മേള ആഘോഷിക്കുകയും വേണം.

ബാപ്ദാദ പരസ്പരം ആത്മീയ സംഭാഷണം നടത്തുകയായിരുന്നു. ബ്രഹ്മാവ് പറഞ്ഞു, യജ്ഞ സമാപ്തി വരെ ബ്രാഹ്മണരുടെ എണ്ണം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. പക്ഷെ സാകാര സൃഷ്ടിയിൽ സാകാര രൂപത്തിൽ മിലനം ആഘോഷിക്കുന്നതിനുള്ള വിധി, വൃദ്ധിക്കൊപ്പം പരിവർത്തനപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. വായ്പയെടുത്ത വസ്തുവും സ്വന്തം വസ്തുവും തമ്മിൽ തീർച്ചയായും വ്യത്യാസമാണ്ടായിരിക്കും. സ്വന്തം വസ്തു വാണെങ്കിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു പോലെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ സാധിക്കും. വായ്പയെടുത്ത സാകാര ശരീരമാണെങ്കിലോ അന്തിമജന്മത്തിലെ ശരീരമാണ്. വായ്പയെടുത്ത പഴയ സാധനം പ്രവർത്തിപ്പിക്കുവാനുള്ള വിധി കൂടി നോക്കേണ്ടി വരും. ശിവബാബ പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു, മൂന്നു സംബന്ധങ്ങളിലൂടെ മൂന്നു രീതിയിൽ വിധി വൃദ്ധിക്കനുസരിച്ച് പരിവർത്തനപ്പെടും. അതെന്തായിരിക്കും?

അച്ഛന്റെ രൂപത്തിൽ വിശേഷ അധികാരമാണ് മിലനത്തിന്റെ വിശേഷ ടോളി, ശിക്ഷകന്റെ രൂപത്തിൽ മുരളി, സത്ഗുരുവിന്റെ രൂപത്തിൽ ദൃഷ്ടിക്കൊണ്ട് കടാക്ഷിക്കും, അതാണ് അവ്യക്ത മിലനത്തിന്റെ ആത്മീയ സ്നേഹ ദൃഷ്ടി. ഈ വിധിക്കനുസരിച്ച് വൃദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുന്ന കുട്ടികളുടെ സ്വാഗതവും മിലന മേളകളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. എന്തെങ്കിലും വരദാനം ലഭിക്കണമെന്ന് എല്ലാവർക്കും സങ്കല്പമുണ്ടായിരിക്കും. ബാപ്ദാദ പറഞ്ഞു, വരദാതാവിന്റെ കുട്ടികളാണെന്നിരിക്കെ സകല വരദാനങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ജന്മസിദ്ധ അധികാരമാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ കാര്യം പോട്ടെ ജനിച്ചപ്പോൾ തന്നെ വരദാതാവ് വരദാനം തന്നു. വിധാതാവ് അവിനാശിയായ ഭാഗ്യരേഖ ജാതകത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. ലൗകികത്തിലാണെങ്കിലും പേരിടും മുൻപ് ജാതകം എഴുതിക്കാറുണ്ട്. ഇവിടെ ഭാഗ്യവിധാതാവായ ബാബ, വരദാതാവായ ബാബ ബ്രഹ്മാവായ കുന്ന അമ്മയോടൊത്ത് ബ്രഹ്മാകുമാർ അഥവാ ബ്രഹ്മാകുമാരി എന്നു നാമകരണം ചെയ്യും മുൻപു തന്നെ സർവ്വ വരദാനങ്ങളും തന്ന് അവിനാശിയായ ഭാഗ്യരേഖ സ്വയം വരച്ചു, ജാതകം തയ്യാറാക്കി. അപ്പോൾ സദാകാലത്തെ വരദാനിയായി കഴിഞ്ഞു. സ്മൃതിസ്വരൂപരായ കുട്ടികൾക്ക് സദാ സർവ്വ വരദാനങ്ങളും പ്രാപ്തമാണ്. പ്രാപ്തി സ്വരൂപരായ കുട്ടികളാണ്. പ്രാപ്തമാക്കേണ്ടതായ അപ്രാപ്തികൾ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടോ? ഇപ്രകാരമുള്ള ആത്മീയ സംഭാഷണം ബാപ്ദാദക്കിടയിൽ നടന്നു. ഈ ഹാൾ പണിതിരിക്കുന്നത് തന്നെ എന്തിനാണ്. മൂവായിരം, നാലായിരം ബ്രാഹ്മണർ വരണം. മേള വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. നന്നായി വൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കൂ. മുരളിയും കാര്യങ്ങളും വേണ്ടേ. ഓഹാ, ദൃഷ്ടി പതിയണം, ഇതെല്ലാം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടും.

ആബു വരെ ക്യൂ ഉണ്ടാവണം. അത്രയും എണ്ണം വർദ്ധിപ്പിക്കണ്ടേ. അതോ കുറച്ചു പേർ മതി, അതാണ് നല്ലതെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടോ? സേവാധാരി സദാ സ്വയം ത്യാഗം ചെയ്ത് മറ്റുള്ളവരുടെ സേവനം ചെയ്യുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. മാതാക്കൾ സേവനത്തിന്റെ അനുഭവിക്കളാണ്. തന്റെ ഉറക്കത്തെ ത്യാഗം ചെയ്ത് കുട്ടികളെ മടിയിൽ കിടത്തി ആട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. നിങ്ങളിലൂടെ വൃദ്ധി പ്രാപ്തമാക്കുന്നവർക്കും ഒരു പങ്ക് കൊടുക്കണം അല്ലേ. ശരി.

ആത്മീയ സ്നേഹികളായ കുട്ടികൾക്ക്, ആത്മീയ മിലനത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുന്നവർക്ക്, ജനിച്ചപ്പോഴെ സർവ്വ വരദാനങ്ങളാൽ സമ്പന്നരായ അനശ്വര ശ്രേഷ്ഠ ഭാഗ്യവാന്മാർക്ക്, മഹാത്യാഗികൾക്ക്, ത്യാഗത്തി

ലൂടെ ഭാഗ്യം നേടുന്ന കോടാനുകോടി ഭാഗ്യശാലികളായ കുട്ടികൾക്ക്, സ്നേഹത്തിന് വേഴാമ്പലായ നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള കുട്ടികൾക്ക് ബാപ്റ്റിസ്മത്തിന്റെ സ്നേഹസ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

10-12-17

അവ്യക്ത ബാപ്റ്റിസ്മം

ഓംശാന്തി

07-04-83

മധുബൻ

മാതാക്കളെ പ്രതി അവ്യക്ത ബാപ്റ്റിസ്മത്തിന്റെ മഹത്വം

ഇന്ന് വിശേഷിച്ച് നിമിത്തമായിട്ടുള്ള ഡബിൾ സേവാധാരികളായ, ബാപ്റ്റിസ്മത്തിന്റെ സ്നേഹികളായ മാതാക്കളെ പ്രതി വിശേഷിച്ച് രണ്ടു വാക്കുകൾ കേൾപ്പിക്കുകയാണ്. ബാപ്റ്റിസ്മത്തിന്റെ ശിക്ഷണങ്ങളുടെ ഈ സമ്മാനം സദാ കൂടെ വയ്ക്കണം.

ഒന്ന് സദാ ലൗകികത്തിൽ അലൗകിക സ്മൃതി, സദാ സേവാധാരിയാണെന്ന സ്മൃതി, സദാ ട്രസ്റ്റിയാണെന്ന സ്മൃതി ഉണ്ടായിരിക്കണം. എല്ലാവരും പ്രതിയും ആത്മീക ഭാവവും, ശുഭ മംഗളഭാവവും, ശ്രേഷ്ഠ മാക്കി തീർക്കുന്നതിനുള്ള ശുഭഭാവവുമുണ്ടായിരിക്കണം. അന്യ ആത്മാക്കളെ സേവനത്തിന്റെ ഭാവനയോടുകൂടി കാണുന്നതു പോലെ, സംസാരിക്കുന്നതു പോലെ, നിമിത്തമായിട്ടുള്ള ലൗകിക പരിവാരത്തിലെ ആത്മാക്കളെയും അപ്രകാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. എന്റെ കുട്ടി, എന്റെ ഭർത്താവ്, ഇവരുടെ മംഗളമുണ്ടാകണം- പരിധികളിലേക്ക് വരുത്. എല്ലാവരുടെയും മംഗളമുണ്ടാകണം, അഥവാ 'എന്റെ'യുണ്ടെങ്കിൽ ആത്മീക ദൃഷ്ടിയോ മംഗള ദൃഷ്ടിയോ കൊടുക്കുക സാധിക്കില്ല. എന്റെ കുട്ടി പരിവർത്തനപ്പെടണം, എന്റെ ഭർത്താവ് കൂടെ നിൽക്കണം, വീട്ടുകാർ കൂടെ നിൽക്കുന്നവരാകണം തുടങ്ങിയവയാണ് ഭൂരിഭാഗം പേരും ബാപ്റ്റിസ്മം മുന്നിൽ വയ്ക്കുന്ന ആശംസകൾ. എന്നാൽ ഈ ആത്മാക്കളെ മാത്രം സ്വന്തമെന്നു വിചാരിച്ച് ഇങ്ങനെയൊരു ആശംസ വയ്ക്കുന്നതെന്തിനാണ്? ഈ പരിധിയുള്ള മതിൽ കാരണം നിങ്ങളുടെ ശുഭഭാവന, മംഗളത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ശുഭ ഇച്ഛ ആത്മാക്കളിലേക്ക് എത്തുന്നില്ല, അതുകൊണ്ട് സങ്കല്പം നല്ലതാണ്, പക്ഷെ മാർഗ്ഗം യഥാർത്ഥമല്ലാത്തതു കാരണം റിസൾട്ട് എങ്ങനെയുണ്ടാകും. പിന്നെ പരാതി പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. പരിധിയില്ലാത്ത ആത്മീക ദൃഷ്ടിയിലൂടെ, ഭായി-ഭായി സംബന്ധത്തിന്റെ വ്യക്തിയിലൂടെ ഏതൊരു ആത്മാവിനെ പ്രതിയും ശുഭ ഭാവന പുലർത്തിയാൽ ഫലം തീർച്ചയായും പ്രാപ്തമാകും. അതുകൊണ്ട് പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ തളരരുത്. വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചു, ഇവർ ഒരിക്കലും പരിവർത്തനപ്പെടുവാൻ പോകുന്നില്ല - ഇങ്ങനെ നിരാശരാവാതിരിക്കൂ. നിശ്ചയ ബുദ്ധിയായിരിക്കൂ, 'എന്റെ'യെന്ന സംബന്ധത്തിൽ നിന്നും വേറിട്ട് മുന്നോട്ട് പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. ചില ആത്മാക്കൾക്ക് ഈശ്വരീയ സമ്പത്ത് നേടണമെങ്കിൽ കുറച്ചു സമയത്തെ കൂടി ഭക്തിയുടെ കണക്ക് തീർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് ധൈര്യമായിരിക്കൂ, സാക്ഷി സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യൂ, നിരാശപ്പെടാതിരിക്കൂ. ശാന്തിയുടെയും ശക്തിയുടെയും സഹായം ആത്മാക്കൾക്ക് കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കൂ. അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥിതിയിൽ സ്ഥിതി ചെയ്ത് ലൗകികത്തിലും അലൗകിക ഭാവന പുലർത്തണം. ഡബിൾ സേവാധാരികളായ, ട്രസ്റ്റികളായ കുട്ടികൾക്ക് വളരെ വലിയ മഹത്വമാണുള്ളത്. സ്വന്തം മഹത്വം തിരിച്ചറിയൂ. അപ്പോൾ ഏതു രണ്ടു വാക്കുകൾ ഓർമ്മ വയ്ക്കും? 'നഷ്ടഭോമോഹ', 'പരിധിയില്ലാത്ത സ്മൃതി സ്വരൂപം'. പിന്നെ രണ്ടാമത്തേത്- "ബാബയുടേതാണ്, ബാബ സദാ കൂടെയുണ്ട്. ബാബയോടൊപ്പം സർവ്വ സംബന്ധങ്ങളും നിറവേറ്റണം". ഇത്രയും ഓർമ്മിക്കുവാൻ സാധിക്കുമല്ലോ. മതി, ഈ രണ്ടു വാക്കുകൾ ഓർത്താൽ മതി. ബാപ്റ്റിസ്മം ഓരോ ശക്തികളോടും ഓരോ പാണ്ഡവരോടും വ്യക്തിപരമായി സംസാരിക്കുകയാണെന്ന് ഓരോരുത്തരും മനസ്സിലാക്കണം. എന്നോട് വ്യക്തിപരമായി എന്താണ് പറയുന്നതെന്ന് ഓരോരുത്തരും ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ. സഭയിലിരുന്നു കൊണ്ടും ബാപ്റ്റിസ്മം എല്ലാ ഗൃഹസ്ഥരോടും വിശേഷമായി വ്യക്തിപരമായി സംസാരിക്കുകയാണ്. പൊതുസ്ഥല (public) ത്തിരുന്നു കൊണ്ട് വ്യക്തിപരമായി (private) സംസാരിക്കുകയാണ്. മനസ്സിലായോ? ഓരോ കുട്ടിക്കും ഒരാളെക്കാൾ മറ്റേയാൾക്ക് കൂടുതൽ സ്നേഹം നൽകുകയാണ്. അതുകൊണ്ടല്ലേ വരുന്നത്. സ്നേഹം കിട്ടുമ്പോൾ, സമ്മാനം കിട്ടുമ്പോൾ ഉന്മേഷമുള്ളവരാകുന്നു അല്ലേ. സ്നേഹത്തിന്റെ സാഗരം ഓരോ സ്നേഹി ആത്മാവിനും സ്നേഹത്തിന്റെ വജ്രനാഡ് നൽകുകയാണ്, അത് ഒരിക്കലും തീരുകയില്ല. ഇനി എന്തെങ്കിലും ബാക്കിയുണ്ടോ. കൂടിക്കാഴ്ച, സംസാരം, പിന്നെ എടുക്കൽ. ഇതല്ലേ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ശരി.

ഇപ്രകാരം സദാ പരിധിയുള്ള സംബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും വേറിട്ടിരിക്കുന്ന, സദാ പ്രഭു സ്നേഹത്തിനു പാത്രമായിരിക്കുന്ന, 'നഷ്ടഭോമോഹ'യായിരിക്കുന്ന, വിശ്വമംഗളത്തിന്റെ സ്മൃതി സ്വരൂപർക്ക്, സദാ നിശ്ചയ ബുദ്ധികളായ വിജയികൾക്ക്, ചാഞ്ചാട്ടങ്ങളിൽ നിന്നും ഉപരിയായി അചഞ്ചലരായിരിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാ

ക്കൾക്ക് ബാപ്റ്റിസ്മത്തിന്റെ സന്തോഷം സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളോടൊപ്പം

1) സദാ സ്വയത്തെ ബാബയുടെ കൂട്ടുകാരനെന്നു അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? ആർക്കാണ് സർവ്വശക്തിമാൻ കൂട്ടുകാരനായിട്ടുള്ളത് അയാളുടെയടുത്ത് സദാ സർവ്വ പ്രാപ്തികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവരുടെ മുന്നിൽ ഒരിക്കലും ഒരു പ്രകാരത്തിലുമുള്ള മായ വരില്ല. മായക്ക് വിട കൊടുത്തോ? ഇടയ്ക്ക് മായക്ക് വിരുന്നെന്നും ഒരുക്കാറില്ലല്ലോ? മായക്ക് വിട കൊടുത്തവർക്ക് ഓരോ ചുവടിലും ബാബ ആശംസകൾ നൽകുകയാണ്. ഇപ്പോഴും വിട കൊടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ അടിക്കടി നിലവിളിക്കേണ്ടി വരും - എന്തു ചെയ്യും, എങ്ങനെ ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് സദാ വിട കൊടുക്കുന്നവരും ആശംസകൾ നേടുന്നവരുമാകൂ. അങ്ങനെയുള്ള ഭാഗ്യശാലികളാണ്. ഓരോ ചുവടിലും ബാബ കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ ആശംസകളും കൂടെയുണ്ട്. സദാ ഈ സ്മൃതിയിലിരിക്കൂ, സ്വയം ഭഗവാൻ ഞങ്ങൾ ആത്മാക്കൾക്ക് ആശംസകൾ നൽകുകയാണ്. ചിന്തിക്കുക പോലും ചെയ്യാതിരുന്ന കാര്യം നേടി കഴിഞ്ഞു. ബാബയെ നേടി എല്ലാം നേടി. സർവ്വ പ്രാപ്തി സ്വരൂപരായി കഴിഞ്ഞു. സദാ ഈ ഭാഗ്യത്തെ ഓർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കൂ.

2) സദാ ഒരു ബാബയുടെ സന്തോഷത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുകയാണോ? സാഗരത്തിൽ ലയിച്ചു ചേരുന്നതുപോലെ ബാബയുടെ സന്തോഷത്തിൽ സദാ ലയിച്ചിരിക്കൂ. സദാ സന്തോഷത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് ലോകത്തിലെ ഒരു കാര്യങ്ങളുടെയും ചിന്ത ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. സന്തോഷത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നതു കാരണം സഹജമായി എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും ഉപരിയായിരിക്കും. പരിശ്രമിക്കേണ്ടി വരില്ല. ഇവർ എവിടെയോ നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിരിക്കുകയാണെന്ന് ഭക്തരെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നത്, എന്നാൽ കുട്ടികൾ സദാ പ്രേമത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നവരാണ്. അവർക്ക് ഈ ലോകത്തിന്റെ സ്മൃതിയില്ല. എന്റെ വീട്, എന്റെ കുട്ടി, ഇത് എന്റെ വസ്തുവാണ്, ഈ 'എന്റെ' 'എന്റെ'യെല്ലാം സമാപ്തമായി. ഒരു ബാബ മാത്രം 'എന്റെ', ബാക്കി എല്ലാ 'എന്റെ'യും സമാപ്തമായി. 'എന്റെ' അഴുക്ക് പിടിപ്പിക്കുന്നു, 'എന്റെ ബാബ' അഴുക്കിനെ സമാപ്തമാക്കുന്നു.

3) ബാബക്ക് ഓരോ കുട്ടിയും അതിപ്രിയമാണ്. എല്ലാവരും ശ്രേഷ്ഠരിൽ ശ്രേഷ്ഠരാണ്. ദരിദ്രരായിരിക്കാം, സമ്പന്നരായിരിക്കാം, പഠിപ്പും വിവരവും ഉള്ളവരായിരിക്കാം, അതില്ലാത്തവരായിരിക്കാം, എല്ലാവരും ഒരാൾ മറ്റേയാളെക്കാൾ അധികം പ്രിയമാണ്. ബാബക്ക് എല്ലാവരും വിശേഷ ആത്മാക്കളാണ്. എന്തു വിശേഷതയാണ് എല്ലാവരിലുമുള്ളത്? ബാബയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു എന്നുള്ളതാണ് വിശേഷത. വലിയ വലിയ ഋഷികൾക്കും മുനിമാർക്കും സാധിച്ചില്ല, നിങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചു, നിങ്ങൾ നേടിയെടുത്തു. ആ പാവങ്ങൾ നേതി, നേതി എന്നു പറഞ്ഞു പോയി. നിങ്ങൾ എല്ലാം നേടിയെടുത്തു. ബാപ്റ്റിസ്മ അങ്ങനെയുള്ള വിശേഷ ആത്മാക്കൾക്ക് ദിവസവും സന്തോഷ സ്മരണകൾ നൽകുകയാണ്. ദിവസവും മലനം ആഘോഷിക്കുന്നു. അമൃതവേളയുടെ സമയം പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികൾക്കു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ഭക്തരുടെ നിര പുറകെ, കുട്ടികൾ ആദ്യം. വിശേഷ ആത്മാക്കളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്തുന്ന സമയവും വിശേഷപ്പെട്ടതായിരിക്കും. സദാ സ്വയത്തെ അങ്ങനെയുള്ള വിശേഷാത്മാവെന്നു മനസ്സിലാക്കൂ, സദാ സന്തോഷത്തിൽ പറന്നുകൊണ്ടിരിക്കൂ.

4) ബ്രാഹ്മണ കുട്ടികൾക്ക് അവരുടെ അസുഖത്തിനുള്ള ചികിത്സ സ്വയം ചെയ്യാം. സന്തോഷമാകുന്ന ടോണിക്ക് സെക്കന്റുകൊണ്ട് പ്രഭാവമുണ്ടാക്കുന്ന മരുന്നാണ്. അവർ ശക്തിശാലിയായ ഇഞ്ചക്ഷൻ നൽകുമ്പോൾ മാറ്റമുണ്ടാകുന്നു. അതുപോലെ ബ്രാഹ്മണർ സ്വയം സ്വയത്തിനു സന്തോഷത്തിന്റെ ഗുളിക നൽകണം, അല്ലെങ്കിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ ഇഞ്ചക്ഷൻ എടുക്കണം. ഇതിന്റെ സ്റ്റോക്ക് എല്ലാവരുടെയും അടുത്തുണ്ടല്ലോ. അറിവിന്റെ ആധാരത്തിൽ ശരീരത്തെ നടത്തണം. അറിവിന്റെ വെളിച്ചവും ശക്തിയും വളരെയധികം സഹായിക്കും. അസുഖം വരികയാണെങ്കിൽ അത് ബുദ്ധിക്ക് വിശ്രമം നൽകുന്നതിനു വേണ്ടിയുള്ള സാധനമാണ്. ആ സമയത്ത് സൂക്ഷ്മവതനത്തിലേക്ക് അവ്യക്ത ബാപ്റ്റിസ്മയോടൊപ്പം രണ്ടു ദിവസത്തെ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് അഷ്ട ലീല കളിക്കുവാൻ എത്തിച്ചേരു, പിന്നെ ഒരു ഡോക്ടറെയും കാണേണ്ട ആവശ്യം വരില്ല. ആരംഭകാലത്ത് സന്ദേശികൾ പോയാൽ രണ്ടു ദിവസം വതനത്തിൽ തങ്ങുമായിരുന്നു, അതുപോലെ എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളും വതനത്തിലേക്കു പോരു. ബാപ്റ്റിസ്മ വതനത്തിൽ കറങ്ങുവാൻ കൊണ്ടു പോകാം, ഭക്തരുടെയടുത്ത് കൊണ്ടു പോകാം. ലണ്ടനിലും അമേരിക്കയിലും കൊണ്ടു പോകാം. വിശ്വം മുഴുവനും കറക്കി കൊണ്ടു വരാം. അസുഖം വരുമ്പോൾ വിചാരിച്ചോളണം വന്നിരിക്കുന്നത് അസുഖമല്ല, വതനത്തിൽ നിന്നുമുള്ള ക്ഷണമാണ്.

ചോദ്യം : - സഹജ യോഗി ജീവിതത്തിന്റെ വിശേഷത എന്താണ്?

ഉത്തരം : - യോഗി ജീവിതമെന്നാൽ സദാ സുഖമായ ജീവിതം. സഹജയോഗികൾ സദാ സുഖത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലിൽ ആടുന്നവരായിരിക്കും. സുഖദാതാവായ ബാബ തന്നെ സ്വന്തമായപ്പോൾ സുഖം തന്നെ സുഖമല്ലേ. അതിനാൽ സുഖത്തിന്റെ ഊഞ്ഞാലിൽ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കൂ. സുഖദാതാവായ ബാബയെ ലഭിച്ചു, സുഖത്തിന്റെ ജീവിതമായി, സുഖത്തിന്റെ ലോകം ലഭിച്ചു, ഇതാണ് യോഗീജീവിതത്തിന്റെ വിശേഷത, അതിൽ ദുഃഖത്തിന്റെ പേരോ അടയാളമോ ഉണ്ടാകില്ല.

ചോദ്യം : - വൃദ്ധരും പഠിക്കാത്തവരും എന്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ സേവനം ചെയ്യണം?

ഉത്തരം : - തന്റെ അനുഭവത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ. അനുഭവത്തിന്റെ കഥ എല്ലാവരെയും കേൾപ്പിക്കൂ. വീട്ടിൽ അച്ഛായും അമ്മയുമൊക്കെ കഥ കേൾപ്പിക്കാറില്ലേ, അപ്രകാരം നിങ്ങളും അനുഭവത്തിന്റെ കഥ കേൾപ്പിക്കൂ, എന്താണ് കിട്ടിയത്, എന്താണ് നേടിയത്... അത് കേൾപ്പിക്കണം. ഇതാണ് ഏറ്റവും വലിയ സേവനം, ഇതാർക്കും ചെയ്യാൻ സാധിക്കും. ഓർമ്മയിലും സേവനത്തിലും തന്നെ സദാ തൽപ്പരരായിരിക്കൂ, ഇതാണ് ബാബക്കു സമാനമായ കർത്തവ്യം.

വരദാനം : ബ്രാഹ്മണജന്മത്തിന്റെ വിശേഷതയെ സ്വാഭാവിക പ്രകൃതമാക്കി മാറ്റുന്ന സഹജ പുരുഷാർത്ഥിയായി ഭവിക്കൂ.

ആരുടെയെങ്കിലും ജന്മം രാജകുടുംബത്തിലാണെങ്കിൽ ഞാൻ രാജകുമാരനാണ്, അല്ലെങ്കിൽ രാജകുമാരിയാണ് എന്ന കാര്യം അടക്കടി സ്മൃതിയിൽ കൊണ്ടു വരും, രൂപി കാരണം കർമ്മം സാധാരണമാണെങ്കിലും തന്റെ ജന്മത്തിന്റെ വിശേഷതയെ മറക്കില്ല. അപ്രകാരം ബ്രാഹ്മണജന്മം വിശേഷ ജന്മമാണ്, അതിനാൽ ജന്മവും ശ്രേഷ്ഠമാണ്, ധർമ്മവും ശ്രേഷ്ഠമാണ്, കർമ്മവും ശ്രേഷ്ഠമാണ്. ഈ ശ്രേഷ്ഠത, അതായത് വിശേഷതയുടെ ജീവിതം സ്മൃതിയിൽ സ്വാഭാവികമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കിൽ സഹജപുരുഷാർത്ഥിയായി മാറും. വിശേഷ ജീവിതമുള്ളവർ ഒരിക്കലും സാധാരണ കർമ്മം ചെയ്യില്ല.

സ്റ്റോഗൻ : - ഡബിൾ ലൈറ്റായി കഴിയണമെങ്കിൽ വിഘ്നവിനാശകരായി മാറൂ.